

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 676

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 570 din 31 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266 ³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2–4
Decizia nr. 651 din 21 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	5–10
Decizia nr. 696 din 17 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	10–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
244. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea schemei de ajutor de stat „Investiții pentru procesarea și marketingul produselor agricole în vederea obținerii unor produse alimentare și produse transformate, altele decât cele prevăzute în anexa I a Tratatului de funcționare a Uniunii Europene”	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
8.758. — Raport privind verificarea legalității veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate din subvențiile primite de la bugetul de stat de către Partidul Oamenilor Tineri, în perioada 1.01.2025-19.03.2025	15
11.405. — Raport privind verificarea respectării prevederilor legale privind destinația cheltuielilor angajate și a plăților efectuate, atât din surse private, cât și din subvențiile acordate de la bugetul de stat, de către Partidul Uniunea Salvați România, în perioada 1.01.2025-16.04.2025	15–16
11.794. — Raport privind verificarea legalității veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate din subvențiile primite de la bugetul de stat de către Partidul SOS România, în perioada 1.01.2025-10.05.2025	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 570

din 31 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Omega Invest — S.R.L. din Slobozia în Dosarul nr. 350/312/2020 al Judecătoriei Slobozia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.708D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 90 din 16 februarie 2021, Decizia nr. 306 din 11 mai 2021 și Decizia nr. 614 din 30 septembrie 2021, ale căror considerente sunt aplicabile și în această speță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 350/312/2020, **Judecătoria Slobozia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Omega Invest — S.R.L. din Slobozia într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare silită/suspendarea executării silite întemeiate pe dispozițiile Codului de procedură fiscală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 266³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 reglementează o categorie de creanțe neprevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, respectiv creanța ce aparține unui creditor fiscal, care izvorăște dintr-o hotărâre judecătorească pronunțată în materie penală și căreia i se acordă drept de preferință în fața creanțelor prevăzute de Legea nr. 85/2014. Prin neîndeplinirea criteriilor de calitate a legii, normele criticate conduc la dificultăți în ceea ce privește interpretarea acestora, în sensul că nu precizează în mod concret dacă aplicabilitatea lor vizează toate creanțele — atât curente, cât și anterioare deschiderii procedurii insolvenței — sau numai pe cele curente. Se învederează că rațiunea executării acestor din urmă creanțe

este aceea de a acorda posibilitatea creditorului fiscal ce deține o creanță provenind dintr-o hotărâre judecătorească în materie penală de a proceda la executarea silită a debitorului cu prioritate față de ceilalți creditori numai dacă această creanță are caracter curent și creditorul fiscal nu avea posibilitatea îndeștării creanței sale ca urmare a înscrierii la masa credală. De altfel, potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, organul fiscal nu are rang de preferință față de ceilalți creditori, astfel că atât timp cât actul normativ prevede în mod expres că pot exista creditori care dețin garanții cu rang prioritar față de creditorul fiscal, nu se poate acorda un beneficiu acestuia din urmă doar pentru motivul că deține o creanță ce izvorăște dintr-o hotărâre judecătorească pronunțată în materie penală, fără a se face nicio nuanțare sub acest aspect. Ipoteza în care s-ar executa silit toate categoriile de creanțe ar lipsi de efecte procedura înscrierii la masa credală a creanțelor și ar crea o discriminare vădită față de ceilalți creditori ai debitorului insolvent. Prin urmare, dreptul creditorului fiscal de a-și îndeștula creanțele cu prioritate față de creditorii prevăzuți în Legea nr. 85/2014 este de natură să afecteze în mod direct principiile supremației legii și egalității în drepturi. În contextul criticilor de neconstituționalitate este menționată Directiva (UE) 2019/1.023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2017/1.132 (Directiva privind restructurarea și insolvența).

6. **Judecătoria Slobozia** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât: (i) nomele criticate fac referire la executarea silită a creanțelor datorate de debitorii declarați insolvenți, fără a se realiza o distincție clară între categoriile de creanțe ce pot fi executate silit, respectiv: dacă sunt avute în vedere doar creanțele curente ale organului fiscal ori și cele anterioare deschiderii procedurii insolvenței conform Legii nr. 85/2014, precum și modalitatea de încadrare a creanței deținute de organul fiscal într-una dintre cele două categorii — curentă sau anterioară deschiderii procedurii insolvenței — prin raportare la momentul nașterii/stabilirii existenței creanței, astfel că intervin dificultăți în interpretarea și aplicarea prevederilor menționate; (ii) creditorului fiscal, având o creanță care izvorăște dintr-o hotărâre judecătorească pronunțată în materie penală, i se acordă drept de preferință față de celelalte categorii de creditori, cu toate că dispozițiile Codului de procedură fiscală prevăd că organul fiscal nu are rang de preferință față de ceilalți creditori, existând creditori care dețin garanții cu rang prioritar față de creditorul fiscal.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 266³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, care au următorul cuprins: „(1) *Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 266¹ datorate de debitorii declarați insolvenți se realizează potrivit dispozițiilor prezentului cod.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate, astfel cum reiese din expunerea de motive, au fost introduse în Legea nr. 207/2015 prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 31 august 2017, ca urmare a faptului că, în contextul legislativ dat de legislația în materie fiscală și în materia insolvenței, anterioară modificărilor și completărilor respective, debitorul era obligat doar la acoperirea creanțelor admise la masa credală, iar pentru diferența de valoare, creditorul nu mai avea dreptul de a o realiza. Prin urmare, organul fiscal trebuia să procedeze la anularea acesteia ulterior încheierii procedurii insolvenței, atunci când creanțele nu mai erau admise la masa credală potrivit legii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase, inclusiv în cazul atragerii răspunderii acestuia. Aceleași principii se aplicau și în cazul debitorilor pentru care a fost aprobat de către judecătorul-sindic un plan de reorganizare atunci când creanțele fiscale nu erau acceptate în totalitate în planul de reorganizare confirmat de judecătorul-sindic, sub rezerva ca debitorii să se conformeze planului de reorganizare aprobat.

13. Ca atare, în scopul facilitării recuperării tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea unor infracțiuni, respectiv pentru recuperarea sumelor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate, Codul de procedură fiscală a fost completat cu un nou capitol, respectiv capitolul XII¹ — *Dispoziții aplicabile cazurilor speciale de executare silită* (art. 266¹-266⁵), prin care au fost stabilite reguli speciale, care se constituie în excepții de la reglementările privind procedura executării silite a creanțelor în materie fiscală și prin derogări în ceea ce privește materia insolvenței, respectiv: (i) sfera de aplicare a prevederilor capitolului XII¹ (art. 266¹); (ii) modalitatea de comunicare a actelor de executare silită în cazuri speciale (art. 266²); (iii) executarea silită în cazul debitorilor insolvenți (art. 266³); (iv) titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite (art. 266⁴); (v) condițiile începerii executării silite cazuri speciale (art. 266⁵).

14. Având în vedere acest cadru legislativ, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că acesta conține aspecte procedurale ce țin de executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența. Prin normele criticate legiuitorul a dat prioritate dispozițiilor Codului de procedură fiscală în raport cu alte acte normative, prin aplicarea principiului unicității reglementării în materie, prin prisma normelor de tehnică legislativă, astfel cum acesta este prevăzut de art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010 (Decizia 90 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 26 mai 2021, paragraful 29).

15. Totodată, Curtea a statuat că prevederile criticate vizează recuperarea creanțelor bugetare, procedură care se circumscrie fazei a doua a unui „proces”, respectiv executarea hotărârii judecătorești. Or, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, în virtutea cărora atât competența instanțelor judecătorești, cât și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, această reglementare cu privire la aspectele procedurale de punere în executare a unei hotărâri judecătorești intră în competența exclusivă a legiuitorului, care are competența de a determina modalitățile în care se duce la îndeplinire o hotărâre judecătorească și de recuperare a creanțelor bugetare, întrucât, potrivit prevederilor art. 139 din Constituție, orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, prevederi cărora li se circumscriu și procedurile de recuperare a creanțelor fiscale sau bugetare. În aplicarea prevederilor art. 56 din Constituție, coroborate cu cele ale art. 139 din Legea fundamentală, Codul de procedură fiscală constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor fiscale și bugetare, iar unde acest cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, în măsura în care acestea pot fi aplicate raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori, context în care Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel (art. 2 și art. 3 din Legea nr. 207/2015). Prin urmare, executarea silită prin care se urmărește valorificarea unor creanțe fiscale sau bugetare constituie, de principiu, obiectul unor reglementări cuprinse în Codul de procedură fiscală, prin care sunt prevăzute, la art. 220, și aspecte cu privire la competența organelor îndrituite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și cu efectuarea procedurii de executare silită a unor creanțe bugetare, care se realizează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 614 din 30 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 24 iunie 2022, paragrafele 41 și 42, sau Decizia nr. 90 din 16 februarie 2021, precitată, paragrafele 31 și 32).

16. Prin Decizia nr. 306 din 11 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 5 iulie 2021, paragrafele 54-57, Curtea a observat că prevederile legale criticate sunt clare și nu afectează principiul securității raporturilor juridice. Acestea dau prevalență apărării interesului public într-o situație specială, respectiv punerea în executare a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală provenite din săvârșirea de infracțiuni, astfel: a) sumele reprezentând repararea prejudiciului

material; b) amenzi; c) cheltuieli judiciare; d) sume confiscate. Mai mult decât atât, ele au drept scop evitarea sustragerii de la plată a acestor sume de bani, ca urmare a unor posibile acțiuni dolosive întreprinse în desfășurarea procedurii insolvenței. Astfel, pentru realizarea veniturilor publice, legiuitorul, în conformitate cu Legea fundamentală, a prevăzut întotdeauna norme cu scopul de a face mai eficientă executarea și pentru a-i imprima un ritm mai accelerat. Adoptarea unui regim juridic special în materia creanțelor bugetare își găsește fundamentul constituțional în dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, conform cărora statul trebuie să asigure, printre altele, protejarea intereselor naționale în activitatea financiară. Acest temei constituțional justifică un drept special, de preferință în favoarea statului, în ceea ce privește efortul de încasare a creanțelor bugetare și de asigurare a veniturilor publice la bugetul de stat. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile fundamentale ce i-au fost prescrise prin Constituție.

17. Totodată, în ceea ce privește unele aspecte care țin de executarea silită a creanțelor fiscale sau bugetare, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a reținut că, în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba despre încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție (Decizia nr. 513 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, sau Decizia nr. 978 din 30 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008). De asemenea, Curtea a stabilit că dreptul fiscal și procedura fiscală fac parte din dreptul public, ceea ce înseamnă că subiecții unor asemenea raporturi nu pot fi egali în drepturi și obligații. Astfel, unul dintre subiectele raportului de drept fiscal, și anume organul fiscal, are o poziție dominantă, fiind înzestrat cu exercitiul puterii de stat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 830 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 11 decembrie 2012, sau Decizia nr. 43 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 20 martie 2013). Aceste considerente sunt valabile și în ceea ce privește susținerile referitoare la faptul că normele criticate ar crea premisele unui tratament preferențial în favoarea recuperării creanțelor bugetare sau discriminatoriu (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 614 din 30 septembrie 2021, precitată, paragraful 48, Decizia nr. 318 din 11 mai 2021, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1090 din 15 noiembrie 2021, paragraful 45, sau Decizia nr. 90 din 16 februarie 2021, precitată, paragrafele 41 și 42).

18. Față de această împrejurare, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că toate considerentele mai sus prezentate sunt valabile *mutatis mutandis* și în cauza dedusă judecării, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport cu prevederile constituționale invocate în susținerea acesteia, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

19. Cu privire la celelalte chestiuni înveredate de către autoarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea sunt aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii și nu intră în competența de analiză a instanței de contencios constituțional, ci țin de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25, instanța de contencios constituțional a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. Prin urmare, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea în concret a normelor criticate la situațiile particulare invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea sunt aspecte ce țin de resortul instanței de judecată și al autorităților îndrituite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor instituite prin aceste dispoziții din Codul de procedură fiscală, în coroborare cu celelalte norme în materia insolvenței, în prezent fiind reglementată de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, în funcție de evoluția legislativă și de stadiul procedurilor prevăzute de lege, iar pentru lămurirea unor astfel de chestiuni există și instituția recursului în interesul legii sau a dezlegării unor chestiuni de drept ce țin de resortul Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a arătat mai sus.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Omega Invest — S.R.L. din Slobozia în Dosarul nr. 350/312/2020 al Judecătoriei Slobozia și constată că dispozițiile art. 266³ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Slobozia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 651

din 21 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionuța Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Neamț în Dosarul nr. 166/103/2024 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.949D/2024.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.955D/2024, nr. 2.956D/2024, nr. 3.027D/2024 și nr. 3.028D/2024, având ca obiect excepția de neconstituționalitate, după caz, (i) a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și (ii) a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la dispozițiile art. 296²-296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de aceeași autoare în dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

5. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.955D/2024, nr. 2.956D/2024, nr. 3.027D/2024 și nr. 3.028D/2024 la Dosarul nr. 2.949D/2024, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, nefiind încălcate dispozițiile constituționale menționate în susținerea excepției. Astfel, dispozițiile criticate, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, nu sunt contrare principiului neretroactivității legii civile, întrucât legea se aplică de la intrarea sa în vigoare, iar legiuitorul, la adoptarea normelor criticate, a ținut cont de situația specială a lucrătorilor din silvicultură, care desfășoară doar activitățile prevăzute de art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, reglementând în mod unitar și nediscriminatoriu situația acestui tip de personal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 7 iunie 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 166/103/2024, Încheierea din 23 august 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 63/103/2024, Încheierea din 23 august 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 2.875/103/2023, Încheierea din 26 septembrie 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 519/103/2024 și Încheierea din 26 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 579/103/2024, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, după caz, (i) a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și (ii) a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27, art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 296²-296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Neamț în cauze întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000.**

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 296²-296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003, coroborate cu art. 136,

art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale.

9. Se învederează că neconstituționalitatea textelor legale criticate este generată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, deoarece, atunci când a pronunțat Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, și-a depășit atribuțiile încalcând art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție și nu a ținut seama de normele legale care instituie, pentru fiecare contribuabil, obligația unor contribuții de asigurări sociale, conform art. 27 din Legea nr. 263/2010, raportate și la dispozițiile Codului fiscal mai sus menționate. În acest context, personalul silvic a fost privilegiat, în sensul că acestuia i-au fost recunoscute anumite drepturi prevăzute de textele criticate — locuri de muncă în condiții speciale — și i-au fost atribuite și celui care, în virtutea legilor aplicabile la un moment dat, nu a fost obligat la plata contribuțiilor de asigurări sociale.

10. Astfel, în materie de pensii acordate în sistemul public de pensii, Legea nr. 263/2010 constituie cadrul legal, iar dispozițiile art. 30 alin. (1) din această lege stipulează, în mod concret, care sunt locurile de muncă în condiții speciale. Or, din evaluarea acestui cadru normativ, reiese că locurile de muncă din domeniul silvicultură, considerate ca fiind locuri de muncă în condiții speciale, conform prevederilor art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, nu sunt menționate în cuprinsul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010. Conform prevederilor legale în materie de pensii, începând cu data de 1 aprilie 2001 se valorifică la pensie doar informațiile din baza națională privind veniturile realizate după această dată (a se vedea prevederile art. 166 din Legea nr. 263/2010 — care se referă la determinarea punctajelor lunare, la veniturile care se utilizează la determinarea punctajelor lunare, la declarația de asigurare sau, după caz, contractul de asigurare socială). Prin urmare, casele județene de pensii, conform dispozițiilor legale, au obligația să preia informațiile existente în baza de date națională privind veniturile realizate după data menționată, dată de la care angajatorii sunt obligați să întocmească și să depună declarația nominală de asigurare, conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, astfel că fostul angajator va trebui să întocmească și să depună declarația rectificativă prevăzută de lege (D112), pentru această perioadă, astfel încât activitatea desfășurată de asigurat să figureze în baza națională ca fiind perioadă lucrată în condiții speciale de muncă.

11. Or, la pronunțarea Deciziei nr. 36 din 15 mai 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a ținut cont de aceste aspecte și nici de dispozițiile art. 100 din Legea nr. 263/2010. Conform acestor din urmă prevederi legale menționate, pentru ca perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001 să poată fi recunoscută ca lucrată în condiții speciale, persoana care a solicitat acordarea dreptului în discuție (reclamantul din dosarul de recalculare a pensiei) trebuia să fi fost încadrată în grupa I sau grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv acest stagiul de cotizare să fie asimilat stagiului de cotizare în condiții speciale, iar această încadrare să fi fost făcută în baza unei legislații anterioare acestei date. Însă personalul silvic — solicitantul drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost încadrat în nicio grupă — I sau a II-a de muncă — în baza Ordinului nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite, care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării (emis de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerul

Sănătății și Comisia Națională pentru Protecția Muncii, în prezent abrogat), și nici nu a fost asimilat în condiții speciale conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, astfel că nu poate beneficia de condiții speciale. Or, în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul neretroactivității legii, Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic a intrat în vigoare în data de 16 decembrie 2019, iar nu anterior acestei date, astfel cum a solicitat personalul silvic acordarea dreptului în discuție.

12. De asemenea, invocând dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) teza întâi referitor la dreptul la un proces echitabil, se apreciază că, dacă este instituită o obligație prin lege, înseamnă că toate persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea asigurații, denumite angajatori sau entități asimilate angajatorului, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală și instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj sunt obligate să întocmească și să depună la organul fiscal central declarația nominală de asigurare, întrucât nimeni nu poate fi mai presus de lege (indiferent de statut), iar casele județene de pensii trebuie să beneficieze de un proces echitabil în litigiile respective.

13. Ca atare, se consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin pronunțarea Deciziei nr. 36 din 15 mai 2023, și-a depășit competențele, în sensul că nu a ținut cont de prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României, încalcând principiul egalității în fața legii, și a acordat un privilegiu personalului silvic, întrucât „obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001”.

14. **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ**, în dosarele Curții Constituționale nr. 2.949D/2024, nr. 2.955D/2024 și nr. 2.956D/2024, opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele criticate fiind conforme cu prevederile constituționale invocate în susținerea acestora. Astfel, se reține că: în ceea ce privește principiul neretroactivității legii, legea nouă se aplică de la intrarea ei în vigoare, fără a fi retroactivă, și efectelor prezente sau viitoare ale unor raporturi juridice trecute; în ceea ce privește principiul egalității în fața legii, prin dispozițiile legale criticate legiuitorul a avut în vedere situația specială a personalului silvic care desfășoară doar activitățile prevăzute expres de art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

15. **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ**, în dosarele Curții Constituționale nr. 3.027D/2024 și nr. 3.028D/2024, nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, context în care se menționează că, având în vedere că motivele invocate în susținerea excepției vizează însuși fondul cererii contestatorului, precizarea punctului de vedere al instanței judecătorești ar echivala cu o antepunere în cauză, în sensul art. 42 pct. 1 din Codul de procedură civilă. În plus, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din același cod, „*Dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie pentru instanța de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I*”, astfel încât cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023 se impun cu putere obligatorie inclusiv acestei instanțe.

16. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile de sesizare însumate, îl constituie, după caz, (i) dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 30 mai 2000, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 27 iunie 2023, și (ii) dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 296²-296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

20. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 20 alin. (2) și (3): „(2) *Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatare forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.*

(3) *Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.*”

21. Curtea observă că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 au fost legiferate cu ocazia modificărilor operate asupra art. 20 din același act normativ prin art. I pct. 15 din Legea nr. 234/2019

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1004 din 13 decembrie 2019, și au format obiectul unei dezlegări de drept, concretizat prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

22. Prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019, și, în consecință, s-a stabilit că: (i) locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează *ope legis* în condiții speciale; (ii) personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000; (iii) obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.

23. În acest context, este de precizat că art. 167 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023, dispune că această lege intră în vigoare la data de 1 septembrie 2024, iar art. 168 alin. (1) lit. e) din aceeași lege prevede că la data intrării sale în vigoare se abrogă dispozițiile art. 20 alin. (2)-(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale în redactarea criticată.

24. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

25. De asemenea, în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt menționate, în esență, următoarele acte normative [prin raportare la și în coroborare cu care autoarea acesteia își fundamentează motivarea neconstituționalității dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000]: (i) Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare [în prezent abrogată prin art. 168 alin. (1) lit. a) din titlul VI capitolul II din Legea nr. 360/2023]; art. 7 alin. (1) cu referire la obligația subiecților prevăzuți de lege de a întocmi și de a depune, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare; art. 10 alin. (1) referitor la informațiile care constituie elementele pe baza cărora se stabilesc stagiul de cotizare în sistemul public de pensii și punctajul anual pentru asigurări sistemului public de pensii pentru perioadele de după 31 martie 2001; art. 27 privind stabilirea ariei contribuabililor sistemului public de pensii și indicarea cotelor de contribuții de asigurări sociale, care sunt prevăzute în Codul fiscal; art. 30 alin. (1) cu privire la aria locurilor de muncă în condiții speciale, în sensul

Legii nr. 263/2010; art. 100 referitor la beneficiul de majorare a punctajelor lunare realizate de persoanele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, și de cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite sau condiții speciale; (ii) Legea nr. 571/2003 (în prezent abrogată): art. 296²-296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003; (iii) Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare: art. 136: *Contribuabili/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii*; art. 137: *Categorii de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale*; art. 138: *Cotele de contribuții de asigurări sociale*; art. 146 alin. (1), (3), (9): *Stabilirea și plata contribuțiilor de asigurări sociale*; art. 147 alin. (1) și (17): *Depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 fac parte din capitolul IV — *Drepturi și îndatoriri*, iar art. 20, în ansamblul său, stabilește că: (i) personalul silvic are drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și pe cele stabilite prin contractele individuale și/sau colective de muncă și contractele de mandat încheiate în condițiile legii; (ii) locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatare forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale; (iii) perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform ordonanței de urgență analizate reprezintă stagii de cotizare realizate în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie; (iv) perioada de vechime în muncă realizată în condiții speciale de muncă se înregistrează de către angajator, iar dovada se face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau de către deținătorii legali de arhive.

27. Față de acest context legislativ și jurisprudențial, autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de faptul că, în procesul de interpretare și aplicare a legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind sesizată de către instanțele judecătorești în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, a pronunțat Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, ocazie cu care și-ar fi depășit atribuțiile, încălcând prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 21 alin. (3), întrucât nu a ținut seama de normele legale care instituie, pentru fiecare contribuabil, obligația unor contribuții de asigurări sociale, respectiv de cadrul legislativ în materie de pensii — reprezentat de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data respectivă, coroborat cu cel în materie fiscală — reprezentat de Legea nr. 571/2003 și de Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

28. În acest context, Curtea are în vedere faptul că sistemul de drept și normele sale sunt într-o permanentă dinamică, datorită evoluției societății, iar dreptul, ca operă a legiuitorului, nu poate fi exhaustiv, astfel că, pe baza principiilor aplicabile sistemului de drept, acesta lasă posibilitatea persoanelor îndrituite într-un anumit domeniu să interpreteze legea și recunoaște judecătorului competența de a tranșa ceea ce a scăpat atenției legiuitorului, printr-o interpretare judiciară,

cauzală a normei. Sensul legii nu este dat pentru totdeauna în momentul adoptării ei, ci trebuie să se admită că adaptarea conținutului legii se face pe cale de interpretare — ca etapă a aplicării normei juridice în cazul concret. Astfel, interpretarea autentică, legală poate constitui o premisă a bunei aplicări a normei juridice, prin faptul că dă o explicație corectă înțelesului, scopului și finalității acesteia. În mod concret, orice normă juridică ce va fi aplicată pentru rezolvarea unui caz concret urmează să fie interpretată de subiecții de drept dintr-o anumită materie, precum și de instanțele judecătorești din punct de vedere judiciar și cazual, pentru a emite un act de aplicare legal (Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragraful 62). Totodată, prin Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25, instanța de contencios constituțional a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii.

29. În ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii, cu referire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Așadar, aplicarea și interpretarea legii sunt chestiuni ce țin de resortul exclusiv al instanțelor de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, iar Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

30. Dând eficiență dispozițiilor constituționale antereferite, legiuitorul, prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (titlul III: *Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare*, capitolul II: *Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, art. 519 și următoarele), a recunoscut posibilitatea instanțelor de a solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe hotărâri prin care să dea rezolvări de principiu chestiunilor de drept de a căror clarificare depinde soluționarea pe fond a cauzelor și cu privire la care judecătorii, în cursul judecății, consideră că este necesar să solicite concursul instanței supreme pentru a tranșa cu titlu definitiv problema în discuție. Această competență a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost reglementată în scopul prevenirii apariției jurisprudenței neunitare la nivelul instanțelor naționale, prin oferirea de soluții care se impun cu forță obligatorie atât instanței care a solicitat pronunțarea unei astfel de hotărâri prealabile, cât și celorlalte instanțe confruntate cu probleme de drept similare, decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție având, în toate cazurile, efecte doar pentru viitor. Analiza Înaltei Curți de Casație și Justiție poartă exclusiv asupra problemei punctuale indicate de judecătorul cauzei, care, anticipând dificultatea chestiunii și riscul ca aceasta să genereze interpretări diferite în momentul în care diverse instanțe ar ajunge să examineze respectiva chestiune de drept, solicită instanței supreme să

statueze într-o manieră care să clarifice și să fixeze o optică unitară, generalizată la nivelul tuturor instanțelor din țară. Funcția preventivă și unificatoare a acestei proceduri este benefică actului de justiție, asigurând realizarea premiselor pentru întrunirea caracteristicilor unui proces echitabil, ca exigență a statului de drept izvorâtă din prevederile art. 21 din Legea fundamentală, dar și din cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceasta, deoarece se evită interpretările diferite pe care diverse instanțe le-ar putea da aceleași problematici, iar părțile din proces beneficiază de certitudinea previzibilității dispozițiilor legale aplicabile situației de fapt conflictuale în care se află. Totodată, prin această procedură se asigură și respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii și a autorităților publice, procesele urmând să fie soluționate în baza unor prevederi legale interpretate unitar, astfel încât persoanele implicate în litigii aflate pe rolul unor instanțe diferite vor beneficia de un tratament juridic egal (pentru identitate de rațiune, a se vedea Decizia nr. 541 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 27 ianuarie 2020, paragrafele 14-16).

31. Prin urmare, în virtutea dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție, obiectivul privind asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii se realizează atât prin intermediul pronunțării unor hotărâri prealabile, cât și prin intermediul recursului în interesul legii. Spre deosebire însă de acesta din urmă, hotărârile prealabile nu intervin după soluționarea definitivă a cauzelor, ci înainte de soluționarea acestora, astfel încât procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reprezintă un mecanism menit să preîntâmpine apariția unei practici neunitare în aplicarea și interpretarea legii de către instanțele judecătorești (Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 22 și următoarele).

32. Referitor la controlul de constituționalitate al unei dispoziții dintr-o lege interpretată printr-o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat că Legea fundamentală reprezintă cadrul și măsura în care legiuitorul și celelalte autorități pot acționa, astfel că și interpretările care se pot aduce normei juridice trebuie să țină cont de această exigență de ordin constituțional cuprinsă chiar în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia, în România, respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie (Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011). Din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională verifică constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii (sau prin dezlegări ale unor chestiuni de drept), putând fi identificate două situații distincte, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate, respectiv: aceea în care autorul excepției critică însăși decizia pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii și ipoteza în care autorul critică textul de lege în interpretarea obligatorie conferită de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia care soluționează recursul în interesul legii (Decizia nr. 96 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 7 august 2023, paragraful 26).

33. Față de această împrejurare, având în vedere argumentația autoarei excepției de neconstituționalitate, mai sus învederată, Curtea constată că aceasta critică, în realitate, însăși Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv faptul că în procesul de interpretare a normelor legale cuprinse în art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, mai exact, în raționamentul și în considerentele acesteia, nu s-a ținut seama și de normele

legale în materie de pensii și în materie fiscală menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate [spre exemplu, art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27, art. 30 alin. (1), art. 100 din Legea nr. 263/2010, art. 296²-296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015].

34. Prin urmare, din analiza aspectelor invocate în susținerea excepției rezultă că autoarea acesteia dorește ca instanța constituțională (i) să realizeze un control asupra modului în care Înalta Curte de Casație și Justiție a înțeles să soluționeze problematica privind dezlegarea unor chestiuni de drept cu care a fost sesizată și (ii) să efectueze un control al normelor criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin raportare la normele legale în materie de pensii și în materie fiscală, antereferite, iar concluzia rezultată din această comparație să o raporteze la normele constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

35. Or, referitor la aceste aspecte, prin Decizia nr. 397 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 14 august 2020, paragraful 18, Curtea a reținut că, în cadrul controlului de constituționalitate pe care îl realizează asupra dispozițiilor unei legi sau ordonanțe, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, poate analiza interpretarea dată unor texte de lege de către instanța supremă în temeiul art. 514-518, respectiv al art. 519-521 din Codul de procedură civilă, referitoare la recursul în interesul legii și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În cadrul acestui control, instanța de contencios constituțional trebuie să se circumscrie însă aspectelor ce vizează respectarea prevederilor Legii fundamentale, astfel că poate analiza atât conformitatea constituțională a dispozițiilor de lege, așa cum au fost interpretate de instanța supremă, cât și modul în care Înalta Curte de Casație și Justiție a respectat prevederile constituționale în exercitarea atribuțiilor sale ce vizează asigurarea unei practici judiciare unitare. Însă controlul exercitat de Curtea Constituțională nu se poate extinde — fără să încalce prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat și pe cele ale art. 126 alin. (1), potrivit cărora „*justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*” — și asupra modului în care Înalta Curte de Casație și Justiție înțelege să aplice unele reguli sau principii de drept, în cadrul sistemului constituțional de referință.

36. Aplicând aceste considerente de principiu la speța dedusă controlului de constituționalitate și având în vedere că nu se aduc veritabile critici de neconstituționalitate textului în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ci sunt vizate aspecte care țin de modul în care a fost motivată și argumentată Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, fără ca aceste susțineri să evidențieze un anumit nivel de relevanță constituțională, Curtea reține că, din această perspectivă, în virtutea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

37. Distinct de acestea, chiar dacă instanța constituțională ar efectua un control asupra problematicii supuse controlului de constituționalitate, având în vedere că pretinsa neconstituționalitate a normelor criticate este dedusă din compararea soluțiilor legislative consacrate prin textele de lege la care se face referire și la care se raportează critica de neconstituționalitate, excepția de neconstituționalitate ar urma să fie respinsă ca inadmisibilă. Astfel, așa cum Curtea Constituțională a statuat constant în

jurisprudența sa (spre exemplu, Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013), examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în

discuție constituționalitatea uneia dintre ele, aspect ce conduce, din această perspectivă, la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate (Decizia nr. 266 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 6 august 2020, paragraful 18, Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 23 iunie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 409 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, paragraful 23).

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Neamț în dosarele nr. 166/103/2024, nr. 63/103/2024, nr. 2.875/103/2023, nr. 519/103/2024 și nr. 579/103/2024 ale Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 696

din 17 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Dumitra Brun în Dosarul nr. 4.668/118/2022 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.425D/2023.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.592D/2023, nr. 2.644D/2023, nr. 2.896D/2023, nr. 2.897D/2023, nr. 2.898D/2023, nr. 2.962D/2023, nr. 3.017D/2023, nr. 3.106D/2023, nr. 3.595D/2023, nr. 3.596D/2023, nr. 3.597D/2023, nr. 3.645D/2023, nr. 29D/2024, nr. 422D/2024, nr. 493D/2024, nr. 494D/2024, nr. 515D/2024, nr. 1.307D/2024 și nr. 1.370D/2024, având obiect identic al excepțiilor de neconstituționalitate, excepții ridicate de Maria Cherecheș, Constantin Mușat, Nelio Duțu, Vasile Neacșu, Ion Cinaru, Vasile Roman, Carmen-Rodica Picior, Maria Pisciă, Florica Avasilichioae, Nicu Bursuc, Milica Bogatie, Ștefan Ionescu, Nicolae Vereș, Mohmin Beșir, Iolanda Felicia Teodoru, Aurel Tărcatu, Doru-Teodor Ficuț, Genol Veli și Florică Druche în dosarele nr. 6.284/118/2022, nr. 4.494/118/2022, nr. 5.086/118/2022, nr. 88/118/2023, nr. 251/118/2023, nr. 5.709/118/2022, nr. 7.004/118/2022, nr. 8.583/118/2022, nr. 5.706/118/2022, nr. 8.137/118/2022, nr. 7.326/118/2022, nr. 6.731/118/2022, nr. 6.675/118/2021, nr. 663/118/2023, nr. 2.030/118/2023, nr. 22/118/2023, nr. 3.356/118/2023, nr. 1.148/118/2023 și nr. 3.678/118/2023 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.592D/2023, nr. 2.644D/2023, nr. 2.896D/2023, nr. 2.897D/2023, nr. 2.898D/2023, nr. 2.962D/2023, nr. 3.017D/2023, nr. 3.106D/2023, nr. 3.595D/2023, nr. 3.596D/2023, nr. 3.597D/2023, nr. 3.645D/2023, nr. 29D/2024, nr. 422D/2024, nr. 493D/2024, nr. 494D/2024, nr. 515D/2024, nr. 1.307D/2024 și nr. 1.370D/2024 la Dosarul nr. 2.425D/2023, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că prevederile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 au creat un remediu suplimentar pentru situația în care se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal convenite. Termenul general de prescripție instituit de prevederile criticate nu este contrar textelor constituționale invocate, fiind, totodată, o garanție a securității raporturilor juridice.

7. Mai departe, precizează că situația reglementată la art. 107 alin. (2¹) din Legea nr. 263/2010 vizează erori de calcul, fiind diferită de cea reglementată la art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, astfel încât tratamentul juridic diferențiat al acestora este justificat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 20 septembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 4.668/118/2022, prin Decizia civilă nr. 490/AS din 8 septembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 6.284/118/2022, precum și prin încheierile din 5 octombrie 2023, 25 octombrie 2023, 17 octombrie 2023, 18 octombrie 2023, 1 noiembrie 2023, 20 noiembrie 2023, 13 noiembrie 2023, 6 decembrie 2023, 3 octombrie 2023, 17 ianuarie 2024, 29 ianuarie 2024, 10 ianuarie 2024, 19 martie 2024 și 2 aprilie 2024, pronunțate în dosarele nr. 4.494/118/2022, nr. 5.086/118/2022, nr. 88/118/2023, nr. 251/118/2023, nr. 5.709/118/2022, nr. 7.004/118/2022, nr. 8.583/118/2022, nr. 5.706/118/2022, nr. 8.137/118/2022, nr. 7.326/118/2022, nr. 6.731/118/2022, nr. 6.675/118/2021, nr. 663/118/2023, nr. 2.030/118/2023, nr. 22/118/2023, nr. 3.356/118/2023, nr. 1.148/118/2023 și nr. 3.678/118/2023, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Dumitra Brun, Maria Cherecheș, Constantin Mușat, Nelio Duțu, Vasile Neacșu, Ion Cinaru, Vasile Roman, Carmen-Rodica Picior, Maria Piscică, Florica Avasilichioae, Nicu Bursuc, Milica Bogatie, Ștefan Ionescu, Nicolae Vereș, Mohmin Beșir, Iolanda Felicia Teodoru, Aurel Tărcatu, Doru-Teodor Ficuț, Genol Veli și Florică Druche în cauze având ca obiect revizuirea drepturilor de pensie.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că instituirea termenului general de prescripție de 3 ani în care pensionarul poate cere revizuirea cuantumului pensiei, ca urmare a unei erori de calcul a casei teritoriale de pensii, este incorectă și contravine principiului contributivității instituit chiar de Legea nr. 263/2010. Contribuțiile realizate de către asigurat trebuie să fie valorificate în mod complet la stabilirea pensiei, inclusiv prin remediu revizuirii. Dar, arată autorii prezentei

excepții, prin stabilirea unui termen de prescripție această valorificare este interzisă și este chiar contrară înseși ideii de revizuire.

10. Autorii excepției solicită, în esență, Curții Constituționale să impună legiuitorului să instituie soluția legislativă reglementată în art. 107 alin. (2¹) din Legea nr. 263/2010, care stabilește situațiile de excepție în care se poate revizui pensia fără condiționarea prescripției, și pentru situația-tip reglementată de prevederile alin. (2) al art. 107 din Legea nr. 263/2010. Cu alte cuvinte, legiuitorul ar trebui să generalizeze situația actuală de excepție de la regulă prevăzută de art. 107 alin. (2¹) din Legea nr. 263/2010.

11. În sprijinul argumentației lor, autorii invocă jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârea din 2015 pronunțată în Cauza *Barbara Saj împotriva Poloniei*, precum și jurisprudența instanțelor judecătorești, de exemplu, Decizia nr. 70 din 11 octombrie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și chiar și decizii de speță. Erorile de calcul ale unei autorități publice, în cauză casa teritorială de pensii, nu pot fi transformate în veritabile sancțiuni, prin intermediul prescripției, ale pensionarului. Astfel de efecte sunt contrare ideii de recunoaștere prin lege a dreptului la pensie, precum și celei a statului de drept.

12. Soluția legislativă criticată este contrară Hotărârii din 7 februarie 2012, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ana Maria Frimu și alții împotriva României*, potrivit căreia plata contribuțiilor sociale reprezintă garanția plății drepturilor de securitate socială. Or, sugerează autorii excepției, prin instituirea prescripției dreptului de a cere revizuirea cuantumului pensiei calculat greșit de către autoritatea administrativă, dreptul la pensie devine doar principial, iar această garanție rămâne iluzorie.

13. În continuare, autorii argumentează că pensionarii care nu au solicitat revizuirea pensiei în termenul de 3 ani sunt discriminați față de cei care au făcut-o în acest termen, deoarece condițiile obiective de muncă sunt identice. În sprijin este invocată jurisprudența Curții Constituționale referitoare la remediile pentru înlăturarea discriminării sau, după caz, a privilegiilor interzise de art. 16 din Constituție, de exemplu, Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014.

14. Autorii mai susțin că, din cauza soluției instituite de art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, prevederile alin. (2¹) al aceluiași articol au ajuns să nu fie niciodată efective.

15. Conform art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, indicele de corecție se aplică o singură dată, respectiv la înscrierea inițială la pensie. Cum drepturile câștigate — grupa de muncă intră în baza de calcul al pensiei, iar după determinarea punctajului mediu anual se aplică indicele de corecție, o singură dată, la ieșirea la pensie, revizuirea punctajului, ca moment temporal, trebuie să se realizeze în raport cu această dată, chiar dacă diferențele dintre pensia convenită conform revizuirii și pensia efectiv acordată se acordă în limita a 3 ani anteriori formulării cererii prealabile de revizuire. Relevanța corectării de la început (data pensionării) a punctajului mediu anual este dată de modul de stabilire a punctajului și de importanța financiară pe care o are punctajul inițial, care trebuie să fie cât mai complet determinat, întrucât doar la acest moment temporal se aplică indicele de corecție, iar ulterior doar se mai adaugă drepturi la formula de calcul inițială și nu se mai poate corecta baza de calcul. Cum toate aceste drepturi sunt, din punct de vedere temporal, achitate anterior datei de 1 aprilie 2001, se apreciază că, la momentul deschiderii dreptului la pensie, pensionarul trebuie să beneficieze de un calcul cât mai fidel al bazei sale de

contribuție și nu poate fi ținut responsabil pe toată durata vieții pentru inexactitățile adeverințelor emise de foștii angajatori.

16. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, în dosarele nr. 29D/2024, nr. 1.307D/2024 și nr. 1.370D/2024, apreciază că excepția este întemeiată, deoarece legiuitorul nu a oferit justificarea pentru care a diferențiat între situațiile cărora li se aplică prevederile alin. (2¹) al art. 107 din Legea nr. 263/2010 și cele cărora li se aplică prescripția.

17. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, în celelalte dosare, apreciază că excepția este neîntemeiată.

18. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul cuprins: *„Sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1) și (1¹) se acordă sau se recuperează, după caz, în cadrul termenului general de prescripție, calculat de la data constatării diferențelor.”*

22. Potrivit prevederilor alin. (1) al art. 107 din Legea nr. 263/2010, *„În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.”*

23. Începând cu data de 1 septembrie 2024, Legea nr. 263/2010 a ieșit din vigoare. Dar, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea este competentă să examineze constituționalitatea prevederilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

24. Se apreciază că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 47 referitor la dreptul la pensie și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți din Constituție.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că este necesară reiterarea jurisprudenței sale referitoare, pe de o parte, la interpretarea dispozițiilor criticate și, pe de altă parte, la validitatea din punct de vedere constituțional a instituției prescripției.

26. Astfel, cu privire la primul aspect, Curtea, în Decizia nr. 554 din 29 octombrie 2024^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, precum și în Decizia nr. 439 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 7 august

2015, paragrafele 22-24, a interpretat dispozițiile art. 107 din Legea nr. 263/2010 și a statuat că acestea prevăd posibilitatea revizuirii pensiei, din oficiu, de către casele teritoriale sau sectoriale de pensii ori la cererea pensionarului, în situația în care se constată o diferență între cuantumul stabilit al pensiei și ceea ce s-ar cuveni potrivit dispozițiilor legale. De asemenea, a arătat Curtea în decizia precitată, se prevede posibilitatea de a acorda ori de a recupera sumele care reprezintă diferențe între cuantumul stabilit al pensiei și cel legal cuvenit. Astfel, revizuirea apare ca o modalitate de punere de acord a cuantumului pensiei cu dispozițiile legale în vigoare la momentul stabilirii pensiei. Obligația restituirii sumelor încasate necuvenit reprezintă o expresie particularizată în materia asigurărilor sociale a instituției îmbogățirii fără justă cauză, prevăzută de art. 1.345 din Codul civil. Art. 107 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 nu are în vedere doar ipoteza diminuării pensiei, ci și pe cea a măririi cuantumului acesteia, atunci când pensionarul solicită constatarea unei diferențe între suma legal cuvenită și cuantumul pensiei stabilit și aflat în plată, astfel că poate fi privit și ca un mijloc de protecție a dreptului la pensie.

27. Curtea a mai arătat că posibilitatea recuperării sumelor încasate necuvenit, chiar și a celor obținute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, a fost prevăzută și în legislația anterioară, atât în art. 89 și 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cât și în art. 84 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială.

28. În sfârșit, Curtea a amintit că procedura de revizuire prevăzută de art. 107 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 este distinctă de procedura de recalculare prevăzută de art. 107 alin. (3)-(5), deoarece această din urmă procedură vizează situația în care, ulterior pensionării, survin evenimente care impun reconsiderarea cuantumului pensiei.

29. Cu referire la al doilea aspect, în Decizia nr. 333 din 9 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1230 din 6 decembrie 2024, și în Decizia nr. 513 din 5 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 23 februarie 2024, Curtea a statuat că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care aceasta își produce efectele nu pot fi considerate de natură să îngreuească accesul liber la justiție, finalitatea acestora fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

30. Curtea a arătat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Departe de a constitui o negare a dreptului în sine, asemenea exigențe dau expresie ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anumit drept având drept consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire în egală măsură.

31. Curtea Constituțională a amintit și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z și alții împotriva Regatului Unit*, paragrafele 92 și 93, în care s-a reținut că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale poate fi invocat de orice persoană care consideră că a existat o ingerință ilegală în privința exercițiului unuia dintre drepturile sale având caracter civil, adăugând însă că „dreptul de acces la tribunale nu este un drept absolut” și că „acesta poate fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție”.

^{*)} Decizia nr. 554 din 29 octombrie 2024 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 22 mai 2025.

32. Distinct de cele anterior reținute în jurisprudența sa și care sunt pe deplin aplicabile și respingerea criticilor de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, Curtea mai observă cele ce urmează.

33. Sensul principiului contributivității, așa cum este consacrat expres în Legea nr. 263/2010 și implicit în art. 47 alin. (2) teza întâi din Constituție referitor la dreptul la pensie al cetățenilor, nu este acela că asiguratul va trebui să valorifice, la momentul pensionării, contribuțiile sale de asigurări sociale fără nicio condiționare temporală. Câtă vreme statul este cel care impune în mod obligatoriu asigurarea cetățenilor, este îndreptățit să și organizeze, evident cu respectarea art. 47 alin. (2) teza întâi din Constituție, procedura efectivă de valorificare a contribuțiilor și de exercitare a dreptului la pensie.

34. Autorii sunt îndreptățiți să afirme că, în principiu, prevederile criticate le impun o conduită — de a cere valorificarea unui drept într-un anumit termen — care survine nu ca urmare a unei erori comise de ei înșiși, ci ca urmare a unei erori a unor autorități administrative, precum și ca urmare a inexactităților adevăraților emise de foștii angajatori. Cu toate acestea, norma criticată nu este arbitrară, nu impune pentru cei vizați o conduită foarte greu de îndeplinit, ci un minim de diligență și atenție, și anume ca, într-un termen care este cel general admis de ordinea de drept — 3 ani — să solicite autorității administrative revizuirea calculului pensiei. În foarte multe cazuri, ordinea de drept este, în mod necesar, silită să armonizeze interese sociale și individuale contrare. În cauză, norma criticată armonizează, pe de o parte, dreptul la pensie și principiul contributivității pe care este fundamentat și, pe de altă parte, un sistem de asigurări sociale organizat de stat a cărui operativitate este în mod esențial legată de instituirea unor termene, cum este și cel de prescripție criticat.

35. Critica raportată la pretinsa discriminare față de pensionarii care au solicitat revizuirea în termenul de prescripție de 3 ani este vădit neîntemeiată, deoarece tinde să

demonstreze tocmai caracterul rezonabil al acestuia, de vreme ce, prin ipoteză, unii dintre pensionari l-au respectat.

36. În sfârșit, cu referire la critica potrivit căreia instituirea termenului de prescripție face imposibilă aplicarea efectivă a prevederilor art. 107 alin. (2¹) din Legea nr. 263/2010, potrivit căruia „*Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul unei erori materiale, de calcul sau al oricărei greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite, intervenite în procesul administrativ de evaluare, prelucrare și redactare a datelor în vederea emiterii deciziei de pensionare sau a datelor înscrise în aceasta ori în sistemul electronic de punere în plată a deciziei, termenul general de prescripție nu se aplică pentru recuperarea de către beneficiarul dreptului la pensie a sumelor neplătite de către casa teritorială de pensii competentă*”, autorii nu disting între situațiile diferite cărora le sunt aplicabile prevederile alin. (1) și, respectiv, ale alin. (2¹) din conținutul art. 107 al Legii nr. 263/2010. Astfel, potrivit art. 107 alin. (1), „*În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal convenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire*”. Acest text reprezintă categoria generală a erorilor care pot fi comise în procesul de calculare a pensiilor. În schimb, tipurile de erori vizate de art. 107 alin. (2¹) din Legea nr. 263/2010 reprezintă o categorie precisă — redactare, omisiuni sau mențiuni greșite — de erori care nu sunt comparabile, ca dificultate de remediare și ca importanță, cu cele prin care autoritatea administrativă poate, de exemplu, să aplice în mod greșit legea materială la situația de fapt a pensionarului. Prin înlăturarea prescripției doar în situația revizuirii în caz de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite nu se aduce aceeași atingere operativității modului de administrare a sistemului public care s-ar aduce în cazul în care însăși modalitatea de aplicare a dreptului la situația de fapt poate fi supusă revizuirii în mod necondiționat.

37. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitra Brun, Maria Cherecheș, Constantin Mușat, Nelio Duțu, Vasile Neacșu, Ion Cinaru, Vasile Roman, Carmen-Rodica Picior, Maria Piscă, Florica Avasilichioae, Nicu Bursuc, Milica Bogatie, Ștefan Ionescu, Nicolae Vereș, Mohmin Beșir, Iolanda Felicia Teodoru, Aurel Tărcatu, Doru-Teodor Ficuț, Genol Veli și Florică Druche în dosarele nr. 4.668/118/2022, nr. 6.284/118/2022, nr. 4.494/118/2022, nr. 5.086/118/2022, nr. 88/118/2023, nr. 251/118/2023, nr. 5.709/118/2022, nr. 7.004/118/2022, nr. 8.583/118/2022, nr. 5.706/118/2022, nr. 8.137/118/2022, nr. 7.326/118/2022, nr. 6.731/118/2022, nr. 6.675/118/2021, nr. 663/118/2023, nr. 2.030/118/2023, nr. 22/118/2023, nr. 3.356/118/2023, nr. 1.148/118/2023 și nr. 3.678/118/2023 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea schemei de ajutor de stat „Investiții pentru procesarea și marketingul produselor agricole în vederea obținerii unor produse alimentare și produse transformate, altele decât cele prevăzute în anexa I a Tratatului de funcționare a Uniunii Europene”

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 192.038 din 16.07.2025 întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală, în calitate de Autoritate de management pentru PS 2023-2027, și Avizul Consiliului Concurenței nr. RG/8.001 din 24.06.2025,

ținând seama de prevederile:

— Regulamentului (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013 și (UE) nr. 1.307/2013;

— Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (2012/C 326/02);

— Planului strategic PAC 2023-2027 al României, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C (2022) 8.783 din 7 decembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratat, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2023 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile alocate României din FEGA și FEADR, aferente politicii agricole comune, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2023-2027 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 311/2022 privind intensitatea maximă a ajutorului de stat regional în perioada 2022-2027 pentru investiții inițiale, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.570/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor specifice dezvoltării rurale cuprinse în Planul strategic PAC 2023-2027, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 47 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor specifice dezvoltării rurale cuprinse în Planul strategic PAC 2023-2027, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă schema de ajutor de stat denumită „Investiții pentru procesarea și marketingul produselor agricole în vederea obținerii unor produse alimentare și produse transformate, altele decât cele prevăzute în anexa I a Tratatului de funcționare a Uniunii Europene” aferentă intervenției DR-23 — „Investiții pentru procesarea și marketingul produselor agricole în vederea obținerii unor

produse alimentare și produse transformate, altele decât cele prevăzute în anexa I a Tratatului de funcționare a Uniunii Europene din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027 al României”, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin-Ionuț Barbu

București, 16 iulie 2025.
Nr. 244.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea legalității veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate din subvențiile primite de la bugetul de stat de către Partidul Oamenilor Tineri, în perioada 1.01.2025-19.03.2025

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 20.03.2025-22.04.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate din subvențiile primite de la bugetul de stat de către Partidul Oamenilor Tineri, în perioada 1.01.2025-19.03.2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că Partidul Oamenilor Tineri nu a respectat prevederile Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2016, cu modificările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a controlului

Partidul Oamenilor Tineri a fost sancționat cu amendă de 100.000 lei (una sută mii lei) pentru nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (2) și ale art. 43 alin. (4) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și s-a hotărât confiscarea sumei de 28.353,72 lei.

București, 23 aprilie 2025.
Nr. 8.758.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea respectării prevederilor legale privind destinația cheltuielilor angajate și a plăților efectuate, atât din surse private, cât și din subvențiile acordate de la bugetul de stat, de către Partidul Uniunea Salvați România, în perioada 1.01.2025-16.04.2025

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 16.04.2025-15.05.2025 s-a desfășurat misiunea de control ce a avut ca obiectiv principal verificarea respectării prevederilor legale privind destinația cheltuielilor angajate și a plăților efectuate, atât din surse private, cât și din subvențiile acordate de la bugetul de stat, de către Partidul Uniunea Salvați România, în perioada 1.01.2025-16.04.2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că Partidul Uniunea Salvați România nu a respectat în totalitate prevederile Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2016, cu modificările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a controlului

Partidul Uniunea Salvați România a fost sancționat cu amendă de 20.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 36 alin. (4) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din același act normativ și s-a hotărât confiscarea sumei de 6.248,99 lei.

De asemenea, un membru al formațiunii politice, care deține și calitatea de senator, a promovat în mediul online un alt candidat decât cel propus de către Partidul Uniunea Salvați România, promovând obiectivele politice ale acestuia folosind etichetarea greșită a materialului electoral. Pentru această faptă, contravenientul a fost sancționat de către Autoritatea Electorală Permanentă cu amendă în cuantum de 15.000 lei pentru nerespectarea prevederilor dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2025 și alegerilor locale parțiale din anul 2025.

București, 15 mai 2025.
Nr. 11.405.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea legalității veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate din subvențiile primite de la bugetul de stat de către Partidul SOS România, în perioada 1.01.2025-10.05.2025

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 24.04.2025-19.05.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate din subvențiile primite de la bugetul de stat de către Partidul SOS România, în perioada 1.01.2025-19.03.2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că Partidul SOS România nu a respectat prevederile Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2016, cu modificările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a controlului

Partidul SOS România a fost sancționat cu amendă de 20.000 lei (douăzeci mii lei) pentru nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și s-a hotărât confiscarea sumei de 427.117,52 lei (patru sute douăzeci și șapte mii o sută șaptesprezece lei și cincizeci și doi bani), reprezentând sume utilizate cu încălcarea dispozițiilor legale mai sus menționate.

București, 20 mai 2025.
Nr. 11.794.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

